

395 Да развалишъ ꙗ лесно, а да видимъ какъ щѣшъ да на-
правишъ!

Да са живи предни-те зѣби, че задрѣжатъ. (Им. А. Н.)
Да са не каратъ Турци-те, като го свършишъ. (Им.
Ак. Н.)

Да са пѣнишъ, и да са не пѣнишъ, щата изѣмъ — па-
рички самъ далъ. Гледай: Пѣни са не, пѣни са...

Да са подмажатъ кола-та, да врѣватъ. Или:

400 Да са подмажатъ кола-та, да не скръцатъ. Говоратъ:

1) Кога-то пращатъ нѣкого нѣкаде, и не му даватъ да
лине, той казва: „да са подмажатъ кола-та, да врѣватъ.“

Сир. Послужете ма да ида. 2) Кога-то на карватъ нѣкого
на работа, а той не ще, и са кара съ стопанинъ-тъ си.
— „Не скръдай⁷ де! Врѣни си работа та,“ му казва
стопанинъ-тъ. — Да са подмажатъ кола-та, да не скръцатъ.“

Сир. Послужи ма да не скръцамъ.⁷ Гледай: Подмажи
кола-та. . . .

Да са сплуде въ армия-та! Или:

Да са сплуде въ пресолъ-тъ! Или:

Да са сплуде въ штава-та табачка! Или:

Да са сплуде, като котка. Тия четири поговорки са упо-
требляватъ, не като клѣтва, а като насмѣшка.

405 Да са чуешъ, та да са не видишъ! (Клѣтва). Кжлватъ
тогова, кого-то викатъ, а той не дохожда, а само са
обажда: „чуя-я-я“

Да самъ паша, та нека да самъ и съ царвуле. Или:

Да самъ съ пашѣ, таче ако щѣ бѣ и съ царвуле.
(П. Б—ва.)

Да си заплачешъ за душа-та. (Клѣтва). Така кжлне
майка-та дѣца-та си, кога-то ти-ѣ плачатъ. Или:

410 Да си заплачешъ на грѣбъ-тъ.

Да си преханешъ ѣзикъ-тъ. Казватъ томува, който много
говори, или който предумва други-те.

⁷ Скрѣдамъ—кжра, пжкамъ, отврѣцамъ фжфла.